Ч. 42. Середа 8 марта (23 лютого) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Ревізия закона про водні дороги. — З делеґаций. — Заява нового французского кабінету.

В політичних кругах зачувати, що слідуюча делеґацийна сесия збере ся 20 вересня с. р. у Відни. Фериї угорского сойму мають потревати до половини жовтня, на кождий случай делеґацийна сесия скінчить ся ще перед осінною сесиєю парляменту. Позаяк спільний буджет на рік 1912 не буде мати ніяких важнійших нових кредитів, віденьска сесия делеґацийна буде дуже коротка.

На середу скликав президент австрийскої палати послів Паттаї конференцию провідників клюбів, аби нарадили ся над проґрамою діяльности палати.

Вчера по полудни відбуло ся під проводом міністра торговлі дра Вайскірхнера перше засіданє міжпарляментарної комісиї до ревізиї закона о будові водних доріг з р. 1901. Комісия складає ся з представителів міністерств скарбу, публичних робіт, зелізниць, рільництва, міністра для Галичини і міністерства торговлі. Наради комісиї мають вести ся в приспішенім ході.

В австрийскій делеґациї підчас дальших нарад над войсковим буджетом промовляв міністер війни ґен. Шенайх, відповідаючи на ряд інтерпеляций, між иншими на інтерпеляцию в справі нещасливих випадків при вправах на лещетах в тирольских горах та на інтерпеляцию дел. Зазворки і тов. Відповідаючи на неї, заявив міністер, що проекти нових войскових законів вже оброблені. Міністерство війни як давнійше так і тепер стремить до сего, щоби ті проекти були полагоджені законодатним тілом. Коли би правительство визначило речечнець предложеня їх в парляменті, могло би предложенє наступити сейчас. В відповіди на інтерпеляцию тих самих делеґатів у справі спису населеня у войску, заявив міністер, що коли подадуть єму до відомости конкретні случаї над'ужить, то він їх основно розслідить.

Дел. Шелєр заявив ся за задержанєм інтеліґенцийного іспиту; є се постулятом австрийских промисловців. Домагає ся, щоби за примірем Німеччини право до однорічної службы войскової давало укінченє VI. кляси середних шкіл.

Дел. Кльофач вказав на білянс заграничної торговлі, котрий замкнено величезним дефіцитом. Теперішні войскові домаганя є лише початком дальших. Німецкі члени делеґаций як заплату за голосованє за войсковими домаганями дістали приреченє, що внутрішний курс політики лишить ся ворожим для Славян. Наконець обговорював справу службової мови в армії.

Дел. Фінк заявив, що вчерашні висновки команданта маринарки вдоволили єго зовсім. Полемізував з бесідою Тіси в делеґациях про нібы анархістичні відносини в австрийскім парляменті. Народний парлямент терпить може на ріжні дитячі недуги, але нічим не є гіршим від курияльного парляменту. В курияльнім парляменті пр. один з послів проф. унів. добув ножа, а другий представник інтеліґенциї кинув каламарем.

Дальше раджено над внесенєм пос. Доберніґа в справі перебудови делеґацийного будинку. Пос. Доберніґ просив, щоби єго внесенє передати фінансовій комісиї. Ухвалено.

Другою точкою дневного порядку були внесеня петицийної комісиї в справі петиций, що надійшли. Внесенє референта дел. Оберляйтнера принято.

Третою точкою була дебата над звітом войскової комісиї про промислові достави для армії.

Референт дел. Екснер поручив до принятя резолюцию дел. Доберніґа в справі підвис-

---

32)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойлє.

(Конець).

— А чи гадаєте, пане де Ляваль — спитав вкінци цісар — що ваша своячка відвернулась би від Лесажа, коли би пізнала єго правдиву вдачу?

— О тім я пересьвідчений, найяснійший пане. Хоч не богато єї знаю, але я пересьвідчений, що ніхто не глядить з більшою погордою на трусів, як іменно Сибіля.

— Дуже горячо вступаєте ся за нею, пане де Ляваль. Чи може й вас приворожила ваша хороша своячка?

— Найяснійший пане, я сказав вже....

— Ех що, тамта там за морем; а обставини значно вже змінили ся.

До комнати увійшов Констан.

— Він тут, найяснійший пане.

— Добре, ходім до сусідної комнати. Ходіть і ви з нами, Иосифино, та справа більше обходить вас як мене.

Ми увійшли до довгої, вузкої комнати. Она мала два великі вікна; однако заслони при них були так стягнені, що було в нїй майже напів темно. Коло других дверий напротив нас стояв мамелюк Рустем на варті, а побіч него зі схрещеними руками і похиленою головою Люсиян Лесаж, правдивий образ покори і скрухи. Коли ми увійшли, він стрепенув ся. Цісар підійшов кілька кроків до него; відтак задержав ся перед ним з заложеними на хребет руками і уважно єму приглядав ся.

— Но, молодче — сказав вкінци — ви порядно попекли собі пальці; тепер хиба перестанете грати з огнем. Або може хочете остати вірним і на дальше вашому званю політика?

— Колиб Ваше цісарске Величество схотіли менї лиш сей один раз простити — залепетів Лесаж — то я торжественно обіцюю бути аж до смерти найвірнійшим слугою Вашого Величества.

Наполеон понюхав табаки, при чім як звичайно обсипав свій білий халат.

— Я, — сказав він — не був би від того, аби повірити вашим словам. Найвірнійші слуги то ті, котрих боязнь привязує до їх пана. Однако я вимагаю сліпого послуху у всїх річах.

— Підіймаю ся кождої роботи, яку Ваше Величество менї завдасте. Зроблю всьо, всьо.... коли тілько менї простите.

— Добре, будемо мати зараз примір — сказав цісар. — То є одна з моїх примх, що я кождого молодого чоловіка, що вступає в мою службу, женю цїлком після моєї вподоби, коли і з ким хочу. Годите ся з тим?

Нервові рухи рук і зміна на лици Лесажа веліли здогадувати ся, що він вів внутрішну борбу з собою.

— Чи вільно менї спитати, найяснійший пане?

— Не вільно вам о нїчо питати.

— Але суть случаї....

— Того вже майже за богато — крикнув цісар остро і обернув ся на запятку. — Я не перечу ся; я приказую. Глядаю для панни де Бержеро жениха. Хочете оженити ся з нею, чи радше вернути до вязниці?

Знов в чертах лиця того боязливого чоловіка проявила ся внутрішна борба. Заклопотаний мняв ся, але мовчав.

— Досить — сказав цісар. — Рустем, поклич варту!

— На милість Бога, найяснійший пане, не відсилайте мене назад до вязниці!

— Варта, Рустем.

— Я всьо зроблю, оженю ся навіть з тою, з якою Ваше Величество прикажуть.

— Підлий! — відозвав ся голос.

Занавіси одного вікна розсунули ся і між ними появила ся мов в рамах висока, струнка стать Сибілї. В своїм пристрастнім розворушеню вихилила ся далеко наперед; єї лице було блїде, а з очий сипали ся искри гніву. Цісаря, цісареву, всьо забула в своїм гнїві і збентеженю над відразою і обридженєм до нужденного труса, котрого так горячо любила.

— Менї говорено, які ви підлі — крикнула — а я не вірила; я не могла вірити, що на сьвіті може найти ся такий нужденний чоловік. Менї обіцяно подати докази, а я все ще не вірила. Аж тепер знаю, що маю про вас думати. Слава Богу, що я ще в час о тім дізнала ся! І задля вас видала я на змерть чоловіка, що тисяч раз більше був вартий як ви!

шеня участи дрібного промислу в доставах від 1913 до 1915 о дальші 2·5 про. себто на 50 проц. суми достав. Резолюцию принято.

Відтак принято резолюцию дел. Станека в справі льняних достав і в справі полотняних і вовняних достав та дві резолюциї дел. Петеленца: 1) щоби доставу замків до полевих пак, кухонь, маґазинів і т. и. в армії або віддати шлюсарскому тов. в Сьвйонтнїках або візвати се товариство до оферованя, 2) щоби при доставах для армії увзгляднило ті фабрики консерв, котрі доси не були в контракті з управою армії.

Дел. Штайнер порушив справу будови бараків в окрузї команди XV. корпусу, котрі фірма Ґрунвальд оферувала за 2,800.000 кор., а наслїдком пізнїйших одержала понад 4 мілїони. На се годї згодити ся. Знов фірма Вецлера дістала доставу полевих кухонь, але заraз відступила єї будапештеньскій фірмі. На таку торговлю доставами годї згодити ся.

Відтак говорили делеґати Оберляйтнер і Козловский. Послїдний признав заслуги референта Екснера що до сего, що тепер при войскових доставах увзгляднює ся більше дрібний промисл. Відповіди на питаня, котрі бесїдник поставив на засїданях, не вдоволили єго. Бесїдник питає, чи правда, що від 1892 р. заключує ся умову що до достави консерв з великою промисловою фірмою без розписуваня публичних оферт і що в р. 1911 і 1912 ся умова знов так само має бути відновлена. Бесїдникови відповіли, що сей промисловець подарував свої фабрики державі, котрі мають бути резервовані на случай війни. В кождім случаю промисловець сей перед 1906 р. одержав достави, котрі розтягають ся на ряд лїт. Бесїдник виступає против віддаваня достав без публичних оферт. Заявляє ся за реформою інтендантури і скликанєм в тій цїли анкети.

Опісля говорив ще дел. Станек, а по нїм референт Екснер поручив до принятя резолюцию дел. Шлеґеля і Штайнера, котра взиває правительство, щоби при будові і уоруженю кораблїв в случаях, коли наслїдком картелю монополю і т. п. цїни дуже високі, спровадив материяли зпоза границь спільного цлового простору.

Дел. Еленбоґен вніс резолюцию в справі увзгляднення домагань робітників при розписуваню оферт, дел. Станек в справі усталеня цїни хлїборобских продуктів. По промові дел. Штайнера сю резолюцию принято.

Дальше раджено над справою рільних достав. Пропоновані комісиєю резолюциї принято згідно з внесенями референта пос. Козловского.

Угорска делеґация по покінченю загальної розправи приняла буджет міністерства війни за основу подрібної дискусиї. По покінченю сеї дискусиї принято цїлий буджет. Принято також внесенє, щоби важні, ухвалені делеґациєю резолюциї долучити до протоколу нарад.

Францускa палата послів зібрала ся вчера дуже численно. На ґалериях було множество публики.

Новий президент кабінету, Моні, відчитав заяву правительства. Центрум приймило глумливим сьміхом уступ о податку доходовім, лївиця гучно єго оплескувала. При уступі, в котрім сказано, що треба хоронити властителїв зелїзничих акций від шкід, правиця і центрум знов вибухнули сьміхом. Лївиця повитала оплесками заповідь нового закона о монастирях. Заяву, що відносила ся до полїтики заграничної, принято довготреваючими оплесками.

Новинки.

Львів, дня 7-го марта 1911.

— **Іменованя.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував ад'юнкта Юлїя Копа почтмайстром в Івоничу.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** ґр. Шептицкий виїхав вчера на кілька днїв на провінцию.

— **З зелїзниці.** В ладівни Лисиничі, отворенїй тепер для необмеженої експедициї осіб, пакунків і товарів з виїмкою живих зьвірят, повозів, мерцїв і предметів вибухових обмежає ся з днем 20 мая 1911 експедицию товарів в той спосіб, що посилки в цїловозових наборах можна буде надавати і відбирати лише на підставі попередно заключеної умови з ц. к. Дирекциєю зелїзниць державних у Львові.

— **Нема катастрофи.** Декотрі львівскі часописи розпустили чутку, що копальням нафти в Тустановичах грозить катастрофа. Вода поваливала деякі закопи і під напором сильного тисненя 1000 метрів добула ся аж до покладів, в котрих знаходить ся кипячка або ропа нафтова. На місце катастрофи явила ся комісия гірнича під проводом начальника п. Рольного а оглянувши терен мала сказати, що єсть безсильною в виду таких розмірів катастрофи. Вода, котра позаливала закопи не наплила з гори, бо єсть солона і очевидно підсподна. Доси замкнено з уряду кілька закопів, а між ними слїдуючі: Чушіма, Катерина, Наполеон, Амра і др.

Супротив сих вістий розіслало Бюро кореспонденцийне слїдуючий комунїкат: Донесенє ґазет о тім, що вода до кількох закопів в Тустановичах і мов би той факт мав значінє катастрофи єсть після інформациї кр. Союза гал. продуцентів ропи дуже пересаднє. То правда, що на обшарі за Лошнею в декотрих закопах, більше менше в 8, показала ся вода, що по части поясню́є ся недокладним функционованєм замкненя по части тим, що вода знаходить ся в осередних закопах; але о катастрофі тим більше не може бути бесїди, що в

Тепер терплю кару за моє нежіноче дїло! Туссак зімстив ся.

— Досить — перебив їй цїсар різко. — Констан, виведи ту панну до сусїдної комнати. А що до вас, пане, то гадаю, що нї одна дама на моїм дворі не схотїла би стати женою такого чоловіка. Досить, що панна Бернак пізнала вашу правдиву вартість і вилїчила ся з своєї нещастної пристрасти. Рустем, виведи вязня.

— Отже то було би полагоджене — сказав цїсар, коли двері замкнули ся за нещасливим Лєсажем. — То була ваша гадка, Йосифино; штука вам удала ся. А тепер що до вас, пане де Ляваль. Я винен вам нагороду за те, що ви своїм поворотом до Франциї дали добрий примір прочим людям із шляхти, а крім того за вашу участь в зловленю Туссака. Ви дуже добре справили ся.

Мною заволодїло немиле чувство, бо я здогадував ся, що буде дальше.

— Не жадаю нїякої нагороди, найяснїйший пане — відповів я.

— Ви надто мало вимагаючі. Впрочім моє рішенє що до нагороди, яку маєте одержати, вже постановлене. Визначу вам річну платню, яка дасть вам можність виступати як мій ад'ютант все відповідно до становища, а крім того будете мужем одної прибічної дами цїсаревої.

Мене вкололо в серце.

— На можу, найяснїйший пане — сказав я. — Справдї, не можу.

— Нема що говорити. Та дама з достойної родини, а до того дуже хороша. Одним словом справа полагоджена. Слїдуючого четверга відбуде ся вінчанє.

— То неможливо, зовсїм неможливо, найяснїйший пане — повторив я.

— Неможливо! У мене такого слова нема. Справа полагоджена і на тім конець.

— Моя любов належить до иншої, найяснїйший пане. Не можу від того відступити.

— Опираєте ся? — спитав цїсар зимно. — Віддалюю вас з моєї служби.

Отже мої далекосягаючі пляни розбили ся.

— То найтяжша хвиля в моїм житю, найяснїйший пане — сказав я — а однако не можу і не хочу стати невірним моїй Евгенії. І хоч би я мав жебрати для неї на улиці, нїколи не могла би стати инша моєю жінкою крім Евгенії.

Цїсарева встала і приступила до вікна.

— Пане де Ляваль — сказала — заки виповісте своє послїдне слово, повинні би ви трохи приглянути ся тій двірскій дамі, яку для вас вибрано.

Скоро розсунула занавіси другого вікна. В заглубленю вікна стояла дївчина. Она поступила крок наперед і тодї — тодї прискочив я з криком радости до неї і обіймив єї. Менї здавало ся, що я у снї і я не міг того зрозуміти, як міг повірити, що я гляджу в сияючі щастєм очи моєї дорогої Евгенії. Безнастанно цїлував я єї уста, єї лиця, єї волосє, аж вкінци повірив, що то таки она, моя улюблена Евгенія.

— Лишім їх самих — сказала цїсарева своїм лагідним голосом. — Ходи, Наполеон, бо менї сумно робить ся. То пригадує менї надто живо ті минувші днї при улици Шотрен.

Так дійшов би я в моїм оповіданю до кінця; бо плян цїсаря як все точно здійстнив ся і наше вінчанє справдї відбуло ся, як він приказав, в найблизший четвер. Своїм всюдисягаючим, всемогучим раменем, переніс він Евгенію з малого кентійского містечка до Франциї, аби бути певним, що я полишу ся в єго службі і аби свій двір збогатити представителькою знаменитого роду Шпазелїв. Як вело ся моїй своячцї Сибілї, розкажу колись пізнїйше подрібно. Лиш то одно зраджу вже нинї, що она по кількох лїтах віддала ся за Етієна Жерарда, коли він був вже командантом бриґади і одним з наславнїйших офіцирів кавалериї в цїлій армії. Иншим разом розповіли о тім, як я знов прийшов в посїданє мого родинного замку Ґробоа, з котрим лучать ся такі страшні спомини, що ще й нинї відбирають менї радість з єго посїданя. А тепер досить вже про мене і мої справи. Я вже за богато о тім говорив.

За моє оповіданє про Наполеона приписую собі лиш ту одну заслугу, що она дає потомкам слабе понятє о личних прикметах того великого чоловіка. Про єго дїла і судьбу знають люди й так всьо з історії. Він зніс табор в Бульони, бо не міг осягнути панованя на мори і тому також відступив від наміреного підбою Анґлїї. Анґлїйска фльота була би єго відтяла від головної сили єго войска. Армією, з якою хотів іти на підбій Анґлїї, побив Росию і Австрию, а в слїдуючім роцї розбив в пух Прусаків.

Від хвилї, коли я вступив до єго служби, аж до того дня, коли він переїхав за море на прогнанє, аби вже більше не вернути, стояв я вірно по єго сторонї; з єго звіздою піднесла ся і зайшла також моя звізда.

А однако коли погляну на ті змінчиві подїї минулих часів, які я з ним разом пережив, не можу сказати, чи він був добрий чоловік чи злий. Лиш то одно знаю, що то був великий чоловік, котрого не можна мірити тим самим мірилом що инших людий. Нехай же спокійно спочиває в своїй домовинї в Інвалїдах; він довершив свого дїла і могуча рука, що піднесла Францию і попересувала всї границї Европи, розпала ся в порох. Судьба підняла єго високо, судьба змела єго в лиця землї, а однако жиє він дальше в споминї нас всїх і єго поява порушає ще уми потомків і керує їх дїлами. Гори книжок списано про Наполеона; многі змішали єго разом з болотом, другі вихвалювали єго під небеса; я не роблю нї одного нї другого. Я хотів лиш списати враженя, які я відчув — тодї в таборі під Бульонь, коли по довголїтнім заточеню побачив перший раз мою вітчину і замок моїх предків в Ґробоа.

глубших покладах де закопи, в котрих єсть вода, єсть ще богаті в ропу поклади, а продукция виносить ще 430 цистерн на день; в кількох инших продукциях ропа навіть збільшила ся.

— **Дрібні вісти.** Арештованих свого часу за всілякі обманьства при продажи маєтности: о. Полошиновича і факторів Катца, Ферлїбтера і Ґольдберґа випущено на волю за кавциєю по 50.000 К від кождого. Ґр. Оссолїньского випущено вже давнїйше. — В Преображеньскій церкви при ул. Краківскій витягнено служници Євці Косачівній з кишенї в спідници полярес з 14 К. Косачівна вхопила злодійку Анну Шебестову за руку, причім гроші розсипали ся і Косачівна знайшла лиш 1 К і кілька сотиків. Шебестову арештовано. — В однім з ваґонів поїзду, що вчера приїхав з Чернівець, знайдено завинену в хусточцї часть людского тіла належачу без сумнїву до мужчини і закровавлену бритву. Полиция слїдить тепер, чи не криє ся в тім якийсь злочин. — Вломник Ґольдштайн, котрого суд в Коломиї засудив на 8 лїт криміналу. По відчитаню вироку підрізав собі вистреним ножиком горло від уха до уха. Ґольдштайна відвезено із салї розправ до шпиталю.

† **Померли**: Ольга з Гетманчиків **Малицка** вдовиця по сьвященику, мати звістної нашої письменници п. Константини (Віри Лебедової) і директорки руского школи виділової, померла дня 3 марта у Львові в 62-ім році житя. — Ів. **Сованьский**, професор ґімназиї в Бродах, помер 28 лютого с. р. в 30-ім р. житя. — В Раківчику помер у своїх родичів Іван **Вишиванюк**, студент віденьскої академії рільничої. — Яков і Александра **Застирці**, властителї млина і взірцевого хутора в Конюшкові, померли по 3 тиждневій хоробі з Богом поєднані майже рівночасно бо 25 і 27 лютого. В похоронї взяли участь селяни трох сел, котрим покійні помагали безінтересовно збіжем в часї передновку, придбали для Конюшкова кілька парцель, пасовиск, доріг і ин. Обоє прожили в примірнім подружю сорок лїт, осиротивши сина проф. о. Застирця і одну доньку. Вічна їм память!

— **Про Дамаза Мацоха** доносять з Ченстохови, що він вже кає ся і не відмавляє зізнань та кілька разів заявив, що готов приняти заслужену кару. Він доказав, що не брав зовсім участи в обікражи сьв. ікони. Єго обжаловують о сьвідоме убийство Вацлава Мацоха, о крадіж спільно з монахом Ізидором Старчевским з каси монастиря ясноґурского 10.000 рублів, о зрабоване спільно з другим монахом, Базилїм Олесїньским, процентових паперів на 5000 рублів з келї помершого монаха о. Гавелчика, о крадіж спільно з обома згаданими монахами 4000 рублів з вівтаря в костелі і о підроблюванє документів.

— **Про Товариство Руских Фармерів** в Канадї доносить „Новий Край“:

„Товариство руских фармерів в Канадї“ скликало на день 2. лютого с. р. віче в Ростерн, Саск. в цїли обговореня важних народних справ і вибору нового виділу товариства. На віче прибуло богато людий з близших і подальших кольоній Саскачевану. Всїх присутних було понад 200. Віче отворив в неприсутности голови Осипа Меґаса д. П. Швидкий о год. 1 ій по полудни в прекрасній гали міста Ростерна і візвав присутних до вибору предсїдателя віча. Всї одноголосно вибрали предсїдателем д. Прокопа Мамчура, фармера з Бельвю. — Відтак предсїдатель удїлив голосу д. П. Швидкому, котрий в короткій однак ядерній промові представив дотеперішний стан і роботу товариства. Бесїдник сказав, що тільки через орґанїзацию наш нарід в Канадї може виборитись на висший щебель канадийскої суспільности. Відтак пояснив присутним статути товариства і стан орґану товариства „Нового Краю“.

По короткій дискусиї змінено деякі точки статутів а іменно знижено вкладку членьску з 3 дол. на один і додано, що члени товариства мають бути виключно фармери. Крім сего додано новий параґраф, котрий звучить: Помагати членам і їх родинї в разї конечности а се: 500 долярів виплачує товариство жінцї або родинї в разї смерти члена. В разї цїлковитого вибитя градом збіжа член дістає запомоги в висотї від 10 до 250 долярів. В разї огню товариство виплачує членови 100 долярів запомоги.

Товариство ухвалило дальше резлюцию в справі скорого вибудованя зелїзниці через кольонію Фіш Кір і вислано єї до правительства в Отаві.

Редактор „Нов. Краю“ п. Віктор Стешин говорив про значінє школи в народнім поступі і про борбу за народні права. Поступ народа неможливий без просьвіти. Підставою просьвіти, се школа, тому наші люди повинні просьвічувати не лиш себе читанєм книжок і часописий, але і дїтий своїх закладанєм шкіл по кольоніях. В Канадї Русини мають повну горожаньску свободу, тож повинні з неї користати і приступати до орґанїзациї. Через свою сильну орґанїзацию Русини можуть собі здобувати права і вибирати своїх людий на послів.

До нового виділу товариства на рік 1911 вибрані: Петро Швидкий, голова; заступники: Теодор Олеськів, Яків Новальковский; касиєр: Дмитро Блоха; секретар Гнат Пляцко; радні: Семен Борсє, Іван Войціховский, Прокіп Мамчур, Теодор Білїньский, Михайло Корпан, Яків Візьнюк, Василь Голюк.

Відтак постановлено, що радні мають право іменувати орґанїзаторів, котрі мають ширити ідею Товариства і закладати Філії, що кождий з виділових має бути на квартальних зборах, в противнім случаю платить кару і т. ин.

Загально сказавши — пише „Нов. Край“ — вислїд віча був гарний. Люди були одушевлені не лиш красним успіхом віча, але й вірою, що в „Товаристві руских фармерів“, містить ся зачаток нової доби для канадийского Русина. Вечером того самого дня, ростернський аматорский кружок відіграв народну театральну штуку п. з. „Сатана в бочці“. Простора галя міста була битком наповнена людьми, між котрими бачилось також богато Анґлїйців.

Телеґрами.

Петербург 7 марта. У вступній статї звалює „Нов. Время“ на Австро-Угорщину головну і майже виключну вину за неудачу польско-росийскої примирительної акциї. Після думки згаданої ґазети Австрия уважає ся спадкоємницею і представителькою ягайлоньскої ідеї.

Париж 7 марта. Чутка, мов би був. мінїстер Пішон мав стати амбасадором француским в Петербурзї, єсть безосновним.

Париж 7 марта. Аґентия Гаваса доносить з застереженєм з Віґо: Одна з тутешних часописий доносить, що в головній місцевости кантону Аркос де Валле де Вез в Портуґалії, над іспаньскою границею вибухла ворохобня. Ворохобники прогнали урядників і вивісили королївску хоругов замість републиканьскої. Войско з Опорто завело порядок та ввело урядників назад в урядованє. Цїлий кантон обсаджено войском.

Мадрид 7 марта. Парлямент розпочав на ново свою дїяльність. Президентом сенату іменований знову Монтеро Ріос. Палата послів вибрала однодушно своїм президентом ґр. Романонеса.

Надіслане.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф **Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— **Подорож довкола землї**, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білєти на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.